

REVISTĂ
LITERARĂ, BELETRISTICĂ ȘI DE DISTRAȚIUNE.

Apare în 1/13 și 15/27
a fie-cărei luni.

Proprietarul, editorul și redactorul responsabil:
George Curteanu.

ABONAMENTUL
Pe an 3 fl., pe 1/2 an 1 fl. 50 cr., pe 1/4 an 75 cr.
Pentru România și străinătate: Pe an 7 franci.
Prețul e a se solvi înainte.

Nr. 10.

Bistrița, 15/27 Maiu 1894.

Anul IV.

Bălaurul.

(In credința poporului român).

(Urmare).

În povestile noastre auzim, cum maica perfidă își mână fiul, să-i aducă apă dela fântâna păzită de un Bălaur!... Ocură destule povești, unde Bălaurii au rolul de păzitori mai cu seamă pentru agerimea ochilor loră pururea deschiși.

„Aci și-acum mē-nfiorū, e pesceră cumplită.

„In care négra féră, cu ochi, ce-n somnū nu cadū,

„Ședea păzindū comóra de arme și vestminte.“ *)

Cu totu eroismul lorū mulți Bălaurii au fostu repuși de ómenī: așa Bălaurul lerneicu a fostu nimicitu prin Hereule, Apollo ucide pre Bălaurul Pytho, Draconele din Cholchis e ucisū prin Iasonū, Mino-taurul prin Teseu, Apopis prin Ra, Tiamat prin Merodach séu Maruduk. În himnele Iuđilorū — Veda — Indra sē luptă cu șerpele „Ahi“ (Vidra) și-lū nimicesce. Cadmū asemenea ucide pre unū Bălaurū la riulū Ares. Martirulū George a invinsū pre draconele, ce voia sē inghită pre Aja, pre o fētă de rege. După tradițiune acestū Draconū s'a numitū „Panū“ și locuia în o pesceră obscură, unde s'a edificatū o capelă în onórea Sfântului Georgiu, ađi însē în loculū acelei capele sē află unū edificiu vechiū turcescū numitū „Mar Dsirics Moschee“.

În tradițiunile creștine despre Sânti și Martiri vedem cum și dēnșir suntū espusi grozăveniiloră bălaurice și draconice. — Estū-modū S. Abate Magnū în ținutulū Illirilorū este atacatū de șerpi, urși și draconi, pre cari fi devinge numai cu toiagulū séu făcētoră de minuni. — Sta Margareta, fca unui preotă păgānū, fiindă aruncatā în prinsóre și fiindă acolo singurā apărū înaintea ei „Spiritulū immundū“ în figură de Bălaurū, care fluera și șuiera teribilū contra ei, voindū sē o inghită. Inșē

Sta Margareta dīse în tonū puternicū cătră Dracone: „Fevge Drakone“. Căci scrisū este: „Preste Scorpi și Basiliseū vei căle!“ Si cu semnulū crucei își puse piciorulū pe grumađiul lui. De aci Sta Margareta se și represintă în iconologia creștină, ca avēndū sub picioarele dēnsei unū Bălaurū încatenatū. — Asemenea Sânti Apostoli Simeonū și Iuda, pre când erau în Siria, vrăjitorii păgāni au chematū doi Bălaurii ca se-i inghită, ci aceștia făcēndū semnulū crucei, s'au aruncatū Bălaurii asupra celorū doi vrăjitori, pre cari apoi trebuiră sēi salveze Apostolii Simeonū și Iuda. —

Estū-modū fiindū Șerpele-Bălaurū simbolulū rēului (Satanei), simbolica creștină pre mulți Sânti Martiri ni-i presintă ca avēndū unū șerpe încatenatū lângă dēnșir, ce denótă încatenarea Infernului prin Dn Nostru Isusū Christosū! — —

Șerpele e simbolulū și tipulū caracteristicū alū contrarietății și alū rēului, și păgānismulū o urmare alū rēului și alū repugnanței satanice fiindū: pricepemū pentru ce sub cruce sē află adese-orī depinsū șerpele, desemnāndū-se victoria crucei asupra pēcatului și rēului. — Murillo, depingēndū immaculata concepțiune (conceziune) a P. V. Marie — o represintă în frumșeța juvenilă, ședindū pre globulū terestru încinsū de unū șerpe, a cărui capū dēnsa ilū sparge, pre capū are cunună de stele, în mână o liliă și la picioare luna. — În Roma păgānă mai multe legiuni portau pre a lorū stindardū tipulū unui Bălaurū, ci Roma creștină înlocui acestū tipū cu așa dīsulū „Labarum“ sub Constantinū Marele. Suidas ne spune, că Bălaurii de pre stindardele Barbarilorū erau făcuți din mătăsă, la gură erau deschiși, pre aci intra aerulū în folele ce-lū infla, ér de aci prin ga-

*) Negriada 192. C. VI.

urile dela cödă eşia acestu aeru — vântu, ţiindü afară. Atari Bălauri se purtau în o rudă lungă. De aci a rămasu pôte până adî jocul copiloru cu Bălaurulü, construitü din chärtiä. Tocilesculü ne spune, că fiindu sculpaţi Bălauri pre columna divului Traianu, e positivu că Dacii avurä şi astfelu de signe. —

Şi cine nu a auđitü de trivialulü peregrinagiü alü Chinesilorü la anulü nou, cu Bălaurulü (o figurä gigantä făcutä din pânzä) prin oraşu urändü „Anü nou fericitü“!?

Şi cine sê nu se mire, când îi vomü spune, că în ţinutulü Maidah din Africa, de sub dominaţiunea crudului Dahomeh, se aflä unü templu construitü numai din şerpi vir! ?*)

V.

Nu va fi fără interesü, sê desemnämü baremî în parte la acestü locü rolulü, ce-lü jöcă şi l'a jucatü şerpele, din care în genere e făuritü Bălaurulü, în töte timpurile şi la töte popörelë. Elü, ca fiinţä năsdrevenä, dar şi originalü creatü în felulü sêu, a servitü în credinţä popörelöru, mai cu sêmä jucändü rolü în vrajă şi doftoriä. — Când se duserä 10 bărbaţi la templulü lui Esculapiu din Epidaurü, după cum îi consultase Oraclulü, fiindü adecä la Roma pestilentä şi îndatä vëdurä acei ömenî eşindü de sub Templu unü şerpe, care sê aşedä în naia deputaţilorü, pre care cređindu-lü aceştia de însuşî Esculapiu grec. „Asklepios“, ilü duse la Roma, — şi sosindü acolo cu acelü şerpe, numai decätü încetä pestilentä. — Asemenea Moisi făcëndü unü şerpe de aramä, toţi cei muşcaţi privindu-lü se curau. — Hygea se represintă în mânä cu unü şerpe, emblema sanärei. Românulü ţine pelea de şerpe medicamentü contra muşcäturëi aceluia. Orientalulü poşede arta vräjirei şi descântärei şerpilorü. În ţinutulü Marocului, preoţii Islamului citézä şi descântä şerpî pentru a curä cu dënsîi pre cei morboşi şi din veninoşi ce suntü, — coluber niger — devinü bländi şi supuşî.**) Sta Scripturä ne aratä pre Mambrii şi Iambrii, cum şi aceştia în prezenţa lui Moisi şi în faţa lui Faraonü făcurä şi ei din toiagele lorü şerpi. — Poporulü nostru crede, că cu capulü de şerpe se potü face lucruri estranaturale şi Românulü crede, că şerpele nu se ţine în totü loculü, elü đice că suntü şerpi de casä şi şerpi de pădure. Êr şerpî de pădure, iubescü förte a şedë în loculü alunosü sêu în pădurea cu mulţi alunî, — şi „ciöta de alunü“ se đice că este „Nănaşa şerpelui“, fiindü-i frunđa de alunü amanta sa.

La acësta credinţä poporalä se ascultämü unü cãntecü :

„Sub o tufä de alunü,
„Sede-unü lotru de päunü,
„Cu cödä läsatä-n drumü,
„Cu capulü laurü-bälaurü
„Şi pre capü flöre de aurü ; — =

„Totü sê-ndöie,
„Ca sê plöie ; —
„Totü răcnesce
„De-asurđesce !“

(Din poporü).

Probabilü, că pentru înbländirea şerpilorü se fiä avutü şi Românulü odatä anume descãntece, cari pôte au peritü şi s'au uitatü ca şi alte multe, orî pôte nu amü datü de ele! . . .

Avemü la îndemänä 3 descãntece, — câştigate cu mare trudä, deörece dintre töte descãntecile, acelea de şerpe suntü mai anevöiä de cunoscutü şi auđitü. Vomü citä aier din lipsa de spaţu numai pre döue mai scurte :

„Şerpe lungü, inveninatü,
„Cu capü pre pämentü culcatü!
„Du-te de aci alü nouä-lea hotarü,
„Alü 8-lea hotarü
„Alü 7-lea „
„Alü 6-lea „
„Alü 5-lea „
„Alü 4-lea „
„Alü 3-lea „
„Alü 2-lea „
„Alü 1-lea „

„Alü nici-unulea hotarü

„Şi-acolo sê piei

„Şi sê respici,

„Ca näsipu'n mare,

„Ca röua de söre,

„Acolo te pustiesce,

„Unde cocoşü negru nu cântä,

„Câne negru nu läträ,

„Pëcurariü cu clopotü nu s'aude,

„Acolo sê fi läpëdatü

„Şi de mine blästamatü

„Cä eşti balä necuratü!“

Apoi descãntätörea cu pelea şerpelui frëcă rana şi înfätura şi arđënd'o đice :

„Sta Maica Précuratä

„Sê te usce sê te batä,

„Më rogü tare şi vërtosü

„La poterea lui Christosü!“

(Se face în söre-apunc şi în söre-rësare, întörsä spre apusü şi întörsä spre rësäritü).

Alü doilea descãntecü :

„Fëtä rescabatä,

„Şede culcatä pre vaträ,

„Ce face?

„Pâne cöce!

„Pâne de cenuşä

„In lapte de cătuşä

„La şerpe şi şerpöicä,

„La Nevicică, Nevicicöiä,

„Cum mâncarä

„Şi creparä

*) Die heilige Stadt Gottes. 1887. fasc. 13, p. 197 et 169.

**) Dr. Ratzel, Völkerkunde p. 117—120.

„Cum beură
Și plesniră!“

(Se descântă în ulcică — în apă fértă, descântându-se cu răchită albă fértă în apă neincepută).

O altă variațiune :

„Leacū, leacū
„Mușcătură de gândacū.
„Sede o fétă răsturnată
„Sub unū stanū de pétră.
„Lucerulū ce-lū luera? . . .
„Făcea la șerpe de mâncare! — —
„Turtă de cenușă
„Lapte de cătușă
„Cum mâncară,
„In locū crepară;
„Cum beură,
„In locū plesniră!“

La mușcătură de șopârlă și nevêstuică :

„Prepelită
„Pestriță,
„Légăte de peliță,
„Pelița-i de osū,
„Osu-i de folosū.
„Fie-i léculū
„Ca bumbaculū,
„Și odichna
„Ca lumina!

În anulū trecutū am cetitū, că fiindū în România unū individū mușcatū de unū șerpe și fiindū fôrte înflatū, medicii nu putură a-lū vindecă nici decătū și venindū mai multe babe, prin descântecile lorū mântuiră pre bietulū omū, care se desinflase acum și i-se făcū mai bine. Poterea descântecului e fôrte mare la poporulū nostru și ori cum ne-amū ținē de moderni, acēstă nu o putemū negă. Inse cine și-a luatū ostenēla până acum sē facă unū studiu amēnunțitū despre : „Descânteculū la poporulū românū?

(Va urmă.)

S. P. Simonū.

Jurământulū Leoniei.

Romanū de Percy Golding.

Traducere de G. C. Bărnulescu.

(Urmare)

De ar fi sciutū Syna, ce patimă de răsbunare jomică a stîrnitū în bărbatulū ce stetea înaintea ei, s'ar fi păzitū a nu-lū ofensă atătū de amarū. Conte neputēndū dă la vorbele din urmă ale Synei nici unū răspunsū sē sculă și murmurându unele cuvinte de adio neînțelese părăsi odaia, firmū hotăritū de a află secretulū, ce o ținea pre Syna în Dovedale.

Cufundatū în gânduri pereurgēndū angusta cale, ce ducea la satū, întâlni pre Leonia și închinându-sē profundū înaintea ei și privindu-o cu o căutătură plină de admirațiune dise : — bună țiuă, domnișoră Șorley, d-ta întreci în strălucire pre surorile d-tale — pre frumôsele florī.

— Linguseși d-le conte, — răspuse Leonia cu perplexitate. Apoi ascundēndū-și antipatia, ce o avea față de Devaux, continuă : Sperū, că nu aduci vestī rele, domnule conte. Lordulū George se află bine? Apoi observându privirile lui petrunđetore ațintite asupra ei roși și-adause cu grabă : — Intrebū pentru lady Syna, care ține fôrte multū la fratele ei.

Unū observatorū atătū de agerū, precum era Devaux, nu potū sē nu observe perplexitatea ei vedită și ghicindū motivulū aceleia răspuse : — George-i de invidiatū, când d-ta îi arēți atăta atențiune, elū după epistola din urmă sē află câtă sē pôte de bine.

— Te rogū pardonēză-mē, domnule conte, lady Syna mē ascēptă.

Cu aceste cuvinte Leonia voi sē se depărteze. Conte însē reținēndū-o adause : Nu-mī potī sacrifică

câteva minute pentru a-mī arătă lucrurile mai vrednice de vędūtū din acestū ținutū încântătorū? George ar fi celū de ântăiu, care m'ar recomandă bunāvoinței d-tale.

— Din nefericire elū nu-i aici, ca sē-ți confirmeze părerea d-tale, cea-ce mie nu mi sē pare prea probabilă.

Contele ascundēndū-și agitațiunea pentru acēsta respingere inclinându-sē cu curtuasiă adause : — Mē vędū silitū a mē supune părerei d-tale. Pôte că se va schimbă acea părere și sperū că-mī vei dă ocașiune, a-ți împărtăși ultima epistolă alui George, care cuprinde felurite lucruri înteresante.

Leonia cumpănindū cele audite și gândindū, că George a însărcinatū pre amiculū sēu sē-i aducă ceva veste, răspuse : — De ordinarū cătră sēră vinū eu pre aici în preumblare, pôte că astfelū sē am ocașiune sē te întâlnescū.

Contele Devaux privindū lungū după dēnsa, murmură : — Aveam eu dreptate, când gândiam, âsta-i margaritarulū, pentru care George a părăsitū Anglia. Acum potū descoperi secretulū Synei. Tôte mijlôcele le am în mână.

— Viī în urmă! strigă Syna cătră Leonia, care întră. — Numai acum m'am scăpatū de o visită neplăcută.

— Sciu, cine a fostū — contele Devaux — l'am întâlnitū.

— Ce-a țisū? Vorbitū-a despre plecarea lui?

— Ba; am schimbatū cu dēnsulū numai câteva

vorbe fugitive, — dişe Leonia încercându-se a trece dela acestu obiectu.

— Abia am acceptatū depărtarea lui de aici. Prezenția lui mă înfioră și voiu recercă pre George, ca să se desfacă de acestu omū. Dar se luămū tea și să nu mai perdemū nici unū cuvântū despre străinulū nesuferibilū.

Leonia cunoscându-și vina își plecă capulū, fiindcă era hotărită a împlini promisiunea dată contelui; dorulū de a află ceva despre George îi pestercea tôte gândurile.

— Ore veni-va în adevărū? — se întrebă contele

*

preumblându-se în susū și în josū cu neastempărū.

Când étă-o că stetea înaintea lui și-i dişe cu grabă: Aici-sū, dar te rogū să nu mă întreți multū, d-le conte, nu vrēu să scie lady Syna, că am vorbitū cu d-ta.

— Nu-ți fiă frică, ești sub scutulū meu.

— Mi-ai promisū, că imi vei arătā epistola de pre urmā alui George.

— Din nefericire acea nu-i la mine, cu tôte aceste însă potū a-ți comunicā cuprinsulū aceleia din cuvântū în cuvântū.

— Nu vrēu să te ostănesci, — contrariā Leonia, vedēndu-se înșelată și înainte de ce contele ar fi priceputū gândulū ei dispărū dinaintea ochilorū lui.

Sositā acasă își făcū imputări amare, că a fostū așa neprecaută și lesne credētore.

Trecuse primăvera și lady Syna prelângā tôte recercările mamei de a se reintorce acasă totū nu se potū hotări a părăsi Dovedalulū.

Pentru Leonia începū a fi răspunderea mai îngrenatōre și cunoscerea secretului o apăsa totū mai multū, când Syna născū unū copilū și când încă nici acum nu se potea determinā de a-și căscigā ertarea părințilorū prin o mărturisire sincerā.

— O depeșā pentru mine? — întrebā cu vōce slăbitā lady Syna pre Leonia într'o deminētā, când acēsta intrā la dēnsa.

— Da, mama d-tale te avisēzā, că va sosi astăzi aici. —

— Atunci trebuie să-i se spunā, că eu am plecatū.

— Nu se pōte!

— Gândesce la jurāmētulū d-tale și nu uitā, că decā mă vei tradā, atunci vei avē pre consciință nu numai mōrtea mea ci și a mamei mele. Prin o micā minciună mă poți mântui.

Leonia fără unū singurū cuvântū eși din odaiā în firma hotărire de a aduce pentru sora lui George ori și ce sacrificiu.

Sosindū contesa cea de ântaiā întrebare i-a fostū:

— Unde-i fica mea?

Leonia să încercā a răspunde, cu tôte aceste însă buzele sale tremurānde nu poteau esprimā nici unū cuvântū.

— Pentruce nu-mi răspunđi? — întrebā contesa

cu amărăciune împingēndū pre fata spăriată la o parte. Ce audū? Sunā ca plânsulū unui copilū! Și cu ochi fulgērători să întorse mama Synei cătrā Leonia și cerū deslușire.

XIII.

— Răspunđi ori ba? — repeți contesa cu iritațiune, când rēsună a dōua ora plânsulū de copilū.

— De sigurū, contesā, — rēspunse Leonia trăgānāndū și dāndu-si curagiū; — copilulū e a unei rude a bețrānei mele servitōre. Sc-ți servescū cu ceva, ee să te recreeze după călătorie?

— Ba, mulțumescū. Nu potū pricepe, cum s'a depărtatū de aici lady Syna fără tovarāșia d-tale. Unde s'a dusū?

— Nu sciu. Lady Syna nu sufere nici unū amestecū în afacerile ei și-i îndatinatā a lucrā după bunele sale păreri.

Contesa Deveral suspinā cunoscēndū adevērulū acestei observațiunii și aducāndu-si aminte cum nu i-a succesū nicicānd a desrādăcinā acestū caprițiu alū fetei sale. Lāsāndu-se pre unā scaunū continuā: — Fata mea de sigurū se va întorce preste curundū, până atunci mă voiū odibni ceva aici la d-vōstrā; dar ce tare strigā copilulū acela, adā-lū aici, vreu să-lū liniseescū eu.

— Ce să-ți cășunezi atāta ostānelā, contesā? — îngānā Leonia nesciindū cē se rēspunđā.

— Fā-mi plăccrea, domnișōrā Șorley și adā copilulū încōce. E multū, decānd n-am ținutū în brațe unū asemene micutū.

Cu frica mōrței în inimā eși Leonia, se tēri pre scarā în susū și intrāndū la Syna dişe: voesce se vedā copilulū.

— Așadarā m-ai tradatū, nefericitā! — esclamā tinera mamā cu ochi fulgērători și cutremurāndu-se în tôte membrele.

Leonia ofensatā greu prin acēstā nedrēptā imputare — îndreptāndu-se cu ambițiune rēspunse: — Nici când, nu te voiū tradā ci mă voiū încercā a te apērā tot-dēuna ca și până aici!

— Ce-ai spusū mamei? — întrebā Syna cu unū suspinū de ușurare.

— Cā copilulū e alū unei rude a Margaretei.

— Cum ai potutū fi așa nesocotitā, când scii, cātū de multū urgisescē Margareta ori-ee neadevērū?

— Am trebuitū să te mântuescū, de acea m-am folositū de acea minciună.

— Margareta nu se va pricepe, ca să susținā și dinsa astfelū.

— Lasā pre mine, am eu atāta influință asupra ei.

— Mergi darā Leonia, și fă ca bețrāna să păzescā secretulū. Imbie-o cu bani, de-i trebuescū.

— Dacă imi succede se înduplicū pre Margareta după dorința nostrā, atunci trebuie să-mi concedi înainte de tôte să ducū copilulū la mama d-tale.

— Bucurosū, atunci se va împărtāși celū puținū de ninerările ei. Sermane micutule, de ar fi datū D-dēu.

se nu vir tu pre lume! — vorbi Syna sërutându copilul lui Egon Peckard.

*

— Cumpănită-ai ce ceri dela mine, domnișoră Leonia?
— întrebă Margareta, după ce tinera fată i împărțăși rogarea.

— De sigură, Margareta, nu-i vorba aici de o nedreptate, ci numai de un secret.

— Ce se teme de lumină e nedreptate.

— Nu vomă desbata această întrebare mai de aproape, țise Leonia. Apoi continuă în tonul cel de întâiu: — Iți pot spune numai, că refuzul tău poate ave de urmarea morțea Synei și a mamei ei.

— Cu atât mai rău, dacă lady Syna a înșelatu pre mamă-sa. Vedă cu dorere, că bunele învățături ale fericitului d-tale tată n-au adusă nici un fruct.

— Fapta mea-i justificată. Mai pre scurtă ceti'ai biblia, Margareta?

— Da, o sciu pe din afară, copilă.

— Apoi de, ce a făcută Avramă, iubitul lui Ddău, ca să se mântuască? Elă a țisă, că Sara se nu-i fiă femeia ei soră. Fă și tu asemenea, ca să scăpăm de disperatiune pre lady Syna, care a fostă pentru mine atât de bună.

— Ce a făcută Avramă, pre mine nu mă privesce. Elă a fostă ovreu și a trăit în timpurile vechi, eu sum o creștină.

— Și ea creștină vrei tu a refușă ajutorul unei nefericite? Cređi dora, că eu m'ași interesă de cauza Synei, decă ea ar fi comisă vre-o răutate? Nu, Margareta, dar m'am deobligat a păzi secretul ei, care constă în acea, că deusă în ușurătatea tinereței a încheiată o căsătorie împotriva vóiei părinților și fără scirea lor.

(Va urmă.)

B I.

*In visul meu te-ai arătată,
Cu fața-ți dulce de smaraldă,
Pre braț purtai un diamant —
Și-atunci setosa buza mea
De fruntea ta s'a alipită,
Trecea clipit după clipită,
Când fericirea-mă s'a ivită,
O dulcea vieței mele stea!*

*Căci tu mereu îmi totă zimbai
Și totă de mine îmi vorbii,
Să te areți par' că voiai
Mai drăgălașă decâtă ești*

*Și perul tău negriu frumosă,
In bucle ți-lă lasai pletosă,
Pre fața mea se-atérne'n josă
Și par' ca-i țisă, că mă iubescă.*

*Dar visul repede-a trecută
Și idealul mi s'a smultă,
O ideală dorită de multă!
Și-ți spună acuma ce-am visată,
Te-ntrebă se-mă spui tu mă iubescă,
Lovită de amoră trăsescă,
Său și în visă încă glumesă,
Să-mă spui, se-mă spui adevérată.*

V.

Pentru tot-déuna.

— Urmare. —

Și cu tóte acestea ea căuta uitarea, căuta libertatea cugetărei; căuta variațiunea în imensitatea câmpurilor, în recórea văilor, în profunđimile pădurilor, în șóptele tainice ale apelor, în concertul nedefinit ală naturei, în exalațiunile florilor și în fresqueta erburilor. După un timp de încercări zădarnice plecă totă așa de tristă pe cum revenise. Ii lipsia aceea ce i procura simțul existenței și astfel ea ori unde era nemulțumită . . .

Era deja de o săptămână reintórsă în orașul unde locuia.

Intro đi primi o scrisóre. Seriarea nu-i pără de loc străină, dar persóna ce-i scria era fórté departe în amintirea ei. Impaciență rupse plicul și ceti:

„Iubită Laură!

Am aflată, că ai stată câtva la mănăstirea*.*. Chiar în ziua plecării tale am sosită eu.

O împrejurare petrecută aici la mănăstire mi-a procurat ocaziunea să aflu despre numele tău. Ne-am despărțit fórté tinere și pline de iluziuni — anii și împrejurările au făcută să ne reafăm decepționate și îmbetrănite!

Concetățanul tău, simpaticul d-lă Zarifă, care se găsece încă aici și care a fostă prima cunoscintă, ce am făcut-o, mi-a vorbită multă despre tine și despre familia ta. Imi spune, că te cunósce de mică copilă, că-ți scie creșterea, principiile, caracterul, vieța etc. Astfelă cu tóte cele ce mi-a descrisă îndestulă despre tine imi rămână încă multe, ce mai dorescă a află . . .

Cătă despre mine am trecută deja într'o a două căsătorie după ce am perdută primulă soț, avere și copii! Am suferită prea multă!

Serie-mă aici la mănăstire, unde stau o lună înche-

iată la maica Epifania, care-mi vorbește într'una de tine... Povestesc-mi totă viața ta, spune-mi trecutul tău, deschide-mi totu sufletul tău.

Tu erai o natură mai impresionabilă și mai idealistă ca mine. Imi imaginez, că realitatea fiindu prea isbitore pentru naturile simțibile vei fi trăit după câtu aflu sub influința unei întristări nedefinite — séu după cum ți se, cumva loviturile vieții voru fi provocată în modu inevitabilu efectulu lor. Ceea ce-mi face mai alesu să presupună acésta este împrejurarea despre care menționai deja la începutu și iată cum :

Chiar în prima séră, după ce am sositu la mănăstire și legai câteva cunoscințe, eșirăm câteva dame sé ne preumblăm împrejurulu mănăstirei. Era récóre și timpul dulce. Pre când noi eșiam, o altă grupă revenea și apoi se opri lângă fântâna din jurulu mănăstirei. Vócea domnului Zarifu făcu sé ne îndreptăm de partea aceea. Tocmai când ne apropiarăm elu ți cea cu óre care transportu sinceru aceste vorbe, ce ne făcură atente și curiose :

— Aceste rađe de entusiasm, spunea elu înflăcăratu, acésta espresiune a unei inimii calde, ardătoare, denótă o natură bună escepțională opresată de închietudinii netălmăcite de nimeni și absolutu inevitabile, ce le dau unele circumstanțe ale vieții etc.

Și amabilulu Zarifu . . . ținea între mânilu sale câteva file imprimare de o scriere de femeie, cari fuseseră găsite prin pădure și pe cari desigură le recetise d-nei Vespa, căreia îi vorbea.

— Ceea ce scrie acésta temă este o femeie înamorată! Ea, orî cum sé face ridicolul și blamulu tuturoru persóneloru ce ne găsimu aici la mănăstire, — ți se cu rēutate D-na Vespa.

Cetindū în acestu punctu scrisórea amiceii sale Laura păli; își reaminti starea ei de tristețe și de nelinise, care i provocase acésta imprudentă; sé opri unu momentu, apoi urmă a ceti.

— Care dintre voi ați fostu eri prin pădure? — întrebă severă și cu autoritate d-na Vespa.

Tóte damele surprinse se apropiară ca se privescă; una dintre ele luă acele file și în auđulu tuturoru ceti conținutul.

— Dar, — întrerupsei eu fără vóe-mi atinsă, — aci este disperarea unui simțementu profundu și decă ne-amu pune în ipotesa, că faptul e realu nu fictivu, atunci merită interesulu nostru ca femeii . . .

Zarifu mă aprobă privindu-mă îndelungu cu o privire inteligentă și simpatică.

— Care ați scris-o feteloru? — reîncepū d-na Vespa cu o pornire rēutaciósă ce i sé cetea pe buze și cu privire — apoi după unu momentu cu o vóce și o cautură mai blajină, mai binevoitoare se adresă cercetătoare căutandū a surprinde ceea în privirile nóstre, care fie-care la rēndulu nostru ne priveamū interđise și cugetătoare.

(Va urmă.)

Aforisme alese despre femei, amoru și căsătorie

Estrase din diverse colecțiuni de Jeronimū Barițiu.

Esistă o formă frumoasă a prefacerii: predominarea de sine, — și o frumoasă formă a egoismulu — amorulu.

Maria de Ebner-Eschenbach.

* * *

Pământulu e o Golgată mare, unde amorulu învinge, dar și sângerează.

Heine.

* * *

Unu francesu spiritualu a numitu amorulu unu „egoisme à deux“.

* * *

* * *

Când porți ochelariu amorulu veđi și în unu arapă unu ângeră.

Proverbă.

* * *

Primulu amoru e numai o probă generală a inimei, dar și acésta adesea mai interesantă, decātu propriu reprezentare.

I. Schnabl.

* * *

Iubirea e doru și dorulu împlinitu dispore.

H. C. Andersen.

* * *

Orî ce pasiune ne seduce la erori, dar amorulu la cele mai ridicole.

La Rochefoucauld.

* * *

Amorulu realizatu nu e nici-odată, ceea ce ne amu închipuitu despre elu, mai nainte de a-lu cunoșce. Tot-deuna elu e séu mai multu séu mai puțin.

R. M. Schubert.

* * *

Amorulu sémână cu acele morburu, cari devin periculoșe, decă sé prindū de acela, pe care l-au crutatū în tinerețe.

F. Huemer.

* * *

Cu amorulu adevăratu sé întemplă ca și cu aparițiunea de năluci: totă lumea vorbeșce despre ele, dar puținii le-au veđutu.

La Rochefoucauld.

* * *

A fi înamoratū de tóte femeile, nu e atât de periculosu, ca de una singură.

Mme de Montmarin.

* * *

Gelosia sé nasce deodată cu amorulu, dar nu móre tot-deuna cu elu.

La Rochefoucauld.

* * *

Când amorulu ne ține în lanțuri, fuge prudentă

Lafontaine.

Diverse.

Monstrul procesu alu Memorandului după o durată de 3 săptămâni încheiate s'a sfârșit. Verdictul s'a enunțiatu Vineri după amiez în 25 Maiu. Pedepsele dictate sunt **ingrozitoare**. D-lu **Dr. Ioanū Rațiu** e judecatu la **2 ani**, d-lu **George Popū de Bășesci** la **1 anū**; d-lu **Dr. V. Lucaciū** la **5 ani**; d-lu **D. Comșa** la **3 ani**; d-lu **Iuliu Coroianu** la **2 ani și 8 luni**; domniū **Dr. Teodorū Mihăli, Veličiū, G. Domide, R. Patița și Barcianū** la câte **2 ani și jumătate**; d-lu **Suciū** la **1½ ani**; domniū **Cristea și D. Romanū** la câte **8 luni** și d-nul **P. Barbū** la **2 luni** închisore de statū, precum și la suportarea speselorū de procesū de **3238 fl.**

Domniū **Basiliu Rațiu, Munteanū, I. Duma și N. Romanū** au fostū absolvați. D-lu **Albini** fiindū morbosū va fi chematu la pertractare mai târziu, ér față de d-lu **G. Triponū** procurorulū și-a retrasū acusa încă înainte de sfârșirea procesului.

Proiectul de lege pentru căsătoria civilă, a fostū supusū de nou la desbatere în camera deputaților și în zilele aceste va fi ascernută érăși cassei magistraților.

Comisariū regescū pentru Ardealū. Manifestațiunile căldurōse aduse de poporul românū iubitu lui s'eu comitetu naționalū din incidentulū monstrului procesū alū Memorandului în urma alarmei toilorū magiare au datū ansă puternicilorū țilei a suspiciōnă, că poporulū românū din Ardealū e în mare nelinise și pentru încunjurarea unei eventuale rescōle ar fi a se denumi pentru Ardealū unū comisariū regescū. S'a ținutū în acestā privință și o consultare sub președința contelui Edmund Bethlen. Se spune, că consultarea ar avē următoarele rezultate: Gendarmeria din Ardealū s'a înmulțitū cu 150 persoane, guvernulū a luatū mēsuri necesari pentru dislocarea milițici, amesuratū planului; colonelulū gendarmeriei ardelenē, Földvāry, care fiindū numitū în aceea calitate numai în vĕra trecutā, avea puține cunoștințe locale, este transferatū și în loculū lui e numitū comandantū majorulū Papp din M.-Oșorheiu.

Paza bună trece primejdea rea. Pentru ca s'eu evite ori ce mișcare agitatoricā din partea Romānilorū ardeleni și pentru ca s'eu oprimeze și nimicēscā orice simptome de rescōlā vestite de cătrā unele foi magiare, organele statului desvōltā o activitate estinsā. Așa s'au făcutū perchisițiuni domiciliare rigorōse în Brașovū, în redacția Gazetei Transilvanei, apoi la domniū **Dr. Dumitru Popū, Vlaicu, Goldisū, Danū, Roșca și Onițū.** Se anunță a se mai fi făcutū atari perchisițiuni în Zerneștū, Vlădeni, Țintari. D-lui **Dr. Stefanū Popū, adv. în Aradū,** cu ocașiunea sosirei în Clușiū în zilele trecute i s'a vizitatū coferulū. Totū din acestū motivū Blașiulū e cutrieratū de gendarmi, iar în zilele din urmă recurându-se acolo și miliția acelu orășelū pacinicū a ajunsū în o adeverată stare de asediū. Asemene în comitatulū nostru Bistriță-Năsēudū s'a făcutū o visitațiune administrativā, ca nu cumva din ôrecare parte se isbucnescā foculū, ce și-lū închipescū unele capete fără capū.

Procesulū de presă alū Vulturului s'a pertractatū în 16. l. c. la tribunalulū cu jurați din Oradeamare. Procesulū s'a intentatū pentru 6 publicațiuni din acestā fōiā. Redactorulū, d-lū **Iustinū Ardeleanū,** a fostū

judecatū la **14 zile** închisore de statū, la o amēndā în bani de **20 fl.** și la plățirea speselorū de **15 fl.** Dejudecatulū a insinuatū nulitate.

Pituk Béla scosū din biserică. Consistoriulū gr. cath. din Oradeamare în ședința sa ținutā la 16 Aprilie, sub presiulū Escelenției Sale episcopului Mihailū Pavelū, în considerarea celor cuprinse în pamfletulū publicatū în vĕra trecutā de preotulū gr. cath. Pituk Bela, prin care acesta denunță, că religiunea gr. cath. nunumai e periculōsā, dar pōte deveni chiar desastrōsā pentru patrie, ilū opresce pre acesta dela orice funcțiune bisericēscā și totodatā îi detrage pensiunea de **300 fl.** până când se va pocăi și-si va câștigā absolūție dela scaunulū apostolicū din Roma.

Necrologū. Scumpulū amicū și colaboratorulū de frunte alū revistei nōstre, Ioanū Macaveiū, preotū în Feldru, care pentru delictū de presă a fostū întemnițatū unū anū și jumătate în prinsōrea de statū dela Segedinū, după o viețā plină de activitate desvōltatā cu multū zelū și laudabilā ardōre pre terenulū bisericescū, scolasticū apoi pre terenulū publicisticii și-a datū nobilulū sufletū în mânăle creatoriului Sāmbătā în 26 Maiū 1894 la 9½ ôre ante meridiene în anulū 35 alū etății sale și alū 12 lea alū fericitei sale căsătorii. Osemintele scumpului decedatū se vorū astrucā Lunī în 28 Maiū 1894 st. n. la 2 ôre p. m. în cimiteriulū gr. cat. din Năsēudū. Ilū deplānge iubitōrea soții, jelnica mamā, scumpi-i poporū românū, pentru care a adusū atātā sacrificiū și de care a fostū atātū de multū iubitū.

Ilū deplāngemū și noi rugându pe D-șeu s'eu așede sufletulū în locașurile dreptilorū.

C. ZINZ,

DENTISTŪ

diplomatū de universitatea ces. reg. din Viena

și

medicū practicū de mai mulți ani,

specialistū în morburile de gură și dinți,

precum și în pregătirea

de dinți artificiali și denturā întregā

pentru orice trebuință,

prin unū metodū propriū schimbā mașina de mestecatū (de Cauciucū), pregătitā defectuosū, precum și aceea, care pentru îndelungā întrebuintare s'eu care prin intrevenirea schimbărei țăleilor devine neîntrebuintaverā o aduce érăși în stare de a se putē folosi.

Ordinēzā dela ôrele 9—12 și dela 2—4

în Bistriță,

Strada Ungurescā Nr. 4, etagiulū primū.

Pilulele pentru curățirea sângelui

mai nainte numite „Pilulele universale“ ale lui

I. P S E R H O F E R

merită cu totu dreptul numirea din urmă, deoarece în faptă sunt foarte multe bôle, la cari aceste pilule au probatú efectulú lorú escelentú.

De mai multe decenii suntú aceste pilule lățite și puține familii se vorú afla la cari arú lipsi o mică proviziune din acestú medicamentú de casă escelentú.

S'au recomandatú și se recomandă de cãtră mulți medici aceste pilule ca medicamentú de casă, cu deosebire în contra tuturorú suferințelorú, ce provinú în urma relei mistuirii și constipații precum: **perturbarea în circulațiunea feriei, suferința de ficatú, slăbirea mațelorú, colica cu vânturú, congestiunea la creeri hãmorhoide** (vina de aurú) și c. l.

Prin proprietatea lorú purificãtoare de sânge au cu deosebire bunú efectú asupra anemiei și asupra bôlelorú ce isvoresc din acésta, precum: **gãlbinare, dureri de capú nervoase ș. a. m.** Aceste pilule purificãtoare de sânge lucrézã așa de ușorú, încãtú nu pricinuescú nici cele mai mici dureri și pentru aceea le pôte folosi și cele mai slăbite persoane chiar și copii fără nici o temere.

Aceste pilule purificãtoare de sânge se prepară veritabile singurú numai în farmacia „zum gold. Reichsapfel“ a lui I. Pserhofer Singerstrasse Nr. 15 la Viena și costă o cutiá cu 15 pilule 21 cr. v. a. Unú solú cu 6 cutii costă 1 fl. 5 cr., trimițendu-se nefrancatú cu rambursă 1 fl. 10 cr. Dецă se trimite suma banilorú înainte, costă unú solú cu pilule 1 fl. 25 cr. inclusive francare, 2 sulurú 2 fl. 30 cr., 3 sulurú 3 fl. 35 cr., 4 sulurú 4 fl. 40 cr., 5 sulurú 5 fl. 20 cr., 10 sulurú 9 fl. 20 cr. Mai puținú de unú solú nu se pôte expedá.

N. B. În urma lãțirii lorú celei mari, se imitezã aceste pilule sub diferite forme și numiri. De aceea se face rugarea a cere anume „**Pilule purificãtoare de sânge** ale lui **I. Pserhofer** și numai acelea suntú veritabile, a cãrorú instrucțiune pentru folosire este provédutá cu iscãliturá I. Pserhofer și cari pörtá pe capaculú cutiei totú aceeași iscãliturá în colóre roșiá.

Dintre nenumãratele scrisori, prin cari consumenții acestorú pilule mulțãmescú pentru redobândirea sãnãtãții dupá cele mai varii și grele bôle, lãsãmú sã urmeze aci puține numai, ce observarea, cã ori-cine a întrebunãtú odatá aceste pilule, le recomandá mai departe.

Köln, 30 Aprilie 1893.

Stim. D-le Pserhofer! Binevoesc de a-mi trimite erási 15 sulurú din escelentele D-Tale pilulú pentru curățirea sângelui cu rambursá postalá. Cu acésta ocazie Vê aducú mulțãmiriile mele pentru efectulú de minune alú pilulorú D-tale. Cu distinsá stimá, Franz Pavlistik. Köln, Lindenthal.

Hrasce lângá Flodnic 12 Sept. 1887.

Stim. D-le! A fostú voința lui D-șeu cã pilulele D-v. au ajunsú în mãinile mele, și rezultatulú dela acestea ilú atribui D-v. Mě recisemú în patulú de leusú astfeitú încãtú nu mai puteam lucrá și así fi sigurú deja mortá, decá nu m'ar fi scãpatú minunatele D-v. pilule. D-șeu se vê binecuvinteze de miú de ori. Am confiența, cã pilulele D-v. m'ar face de totú sãnãtoșá, așa precum a folositú și altora.

Theresia Kniffe.

Wiener-Neustadt, 9 Dec. 1887.

Stim. D-le! În numele mãtușei mele de 60 ani ițesprimú cea mai cãlduróșá mulțãmire. Densá a suferitú 5 ani de catarú la stomacú croniciú și de apă. Viéta i era unú chinú și se credea dejá de perdutá. Prin întẽmplare a

scãpatú o cutiá cu escelentele D-v. Pilule purificãtoare de sânge, și dupá o întrebunãtare mai îndelungatá s'a vindecatú. Cu distinsá stimá, Iosefa Weinzeittel.

Eichengraberamt bei Grãhl, 27 Martie 1889.

Stim. D-le! Subsemnatulú se rogá a mai trimite 4 sulurú cu pilulele D-v. în adevérú folositóre și escelente. Nu potú întrelása fãrú cã se Vê esprimú recunoscința mea în privința valórei acestora pilule, și le voi recomanda unde numai se va pócé tuturorú suferințelorú. Vê autorisezú, ca acésta a mea mulțãmire sã o folosiți dupá placú și pe cale publicá. Cu distinsá stimá Ignaz Hahn.

Gotschdorf bei Kohlbach, Oestr. Schlesien, 8 Oct. 1888.

Stim. D-le! Vê rogú a-mi trimite unú solú cu 6 cutii din pilulele D-v. universale purificãtoare de sânge. Numai minunatorú D-v. pilule am sã mulțãmescú, cã am scãpatú de o suferințá de stomacú, care m'a chinutú 5 ani. Aceste pilule nare sã mi lipseșcá nici-odatá și esprimú prin acésta mulțãmirea mea cea mai cãlduróșá. Cu cea mai mare stimá, Ana Zwicki.

Liquer din plante de Alpi dela W. Otm. Bernhard din Lindau în contra tuturorú greutãțilorú la stomacú. O buteliá 2 fl. 60 cr., o jumãtate buteliá 1 fl. 40 cr.

Ca veritabile suntú a se privi numai acele pilule, a cãrorú instrucțiune este provédutá cu iscãlitura I. Pserhofer și cari pörtá pe capaculú fiã-cãrei cutii totú aceeași iscãliturá în colóre roșiá.

Susamintele specialitãți se aflá și în Budapesta la farmacistulú I. von Török, Königsgasse 12.

10—12

Alifã americaná, celú mai bunú mijlocú în contra tuturorú suferințelorú rheumatice: durerilorú la șira spinãcii, junghiorú, ischiasú, migrená, dureri nervoase de dinți, dureri de capú, junghiorú la urechi etc. 1 fl. 20 cr.

Esență pentru ochi, și conservarea vederei, în flacóne originale á 2 fl. 50 cr. și 1 fl. 50 cr.

Minunatulú balsamú englezescú o sticlá 50 cr.

Prãfuri în contra tusei, Fiakerpulver în contra catarului, rãgușelei etc. 1 cutia 35 cr., cu trimiterea franco Franzbranntwein cu séu fãrã sare o sticlá 70 cr. [catá 60 cr.

Balsamú contra degerãtúrei de I. Pserhofer, de mulți ani recunoscutú ca celú mai sigurú remediu contra suferințelorú de degerãturá de totú felulú, precum și spre vindecarea ranelorú forte învechite, 1 borcanú 40 cr., cu trimiterea franco 65 cr.

Helso séu Gesundheitssalz unú remediu escelentú în contra catarului, la stomacú, precum în genere în contra tuturorú suferințelorú ce provinú dela mistuirea neregulatá, unú pachetú 1 fl.

Balsamú în contra gúșilorú mijlocú probatú în contra umflãtúrei la gãtú, unú flaconú 40 cr. cu trimiterea franco 65 cr.

Esență de viețá (Picãturile din Praga) în contra stomacului stricatú, mistuirii felú, greutãți de totú felulú, unú medicamentú de casă escelentú, 1 flaconú 22 cr. 12 flacóne 2 fl.

Prãfuri în contra asudãrei piciorilorú. Acestú prãfú delãturá și mirosulú neplãcutú, conservézã încãlțãmintea și este probatú ca nesticãcióse. Prețulú unei cutii 50 cr., cu trimitere franco 75 cr.

Suculú-Spitzwegerich, unú medicamentú de casă forte curãtorú, noscutú și escelentú în contra catarului, rãgușelei, tusei spagmodice etc. 1 sticlá 50 cr. 2 sticluțe dimpreuná cu trimiterea franco 1 fl. 50 cr.

Pomada Tanneochinin de I. Pserhofer, de unú lungú șirú de ani recunoscutá de medicú ca celú mai bunú mijlocú pentru crescerea pãrlui. Unú borcanú elegantú ajustatú 2 fl.

Plastru universalú, de prof. Stendel, la rane din loviturá și împunsú, la totú felulú de bube rele și la umflãturú învechite, ce se spargú periodicú la picioré, la degetú, la rãnilé și aprindele de țife și la multe alte suferințe de acestú soiú s'a probatú de multe ori. Unú borcanú 50 cr., cu trimiterea franco 75 cr.

Sare universalá purgativá, de W. Bullrich. Unú medicamentú pentru urmãțilorú digestiunii stricate, precum: durere de capú, amețelá, cãreei la stomacú, aerelá în gãtú, suferințe hãmoridale, constipațiune etc. Unú pachetú 1 fl.

Afãrã de preparatele aci amintite se mai aflá tóte specialitãțile farmaceutice indigene și streine, anunțate prin tóte diarele austro-ungare și la casú, când unele din aceste specii nu s'ar afla în depositú se vorú procura la cerere promptú și ieftinú.

Trimiterile prin postá se efectueázá iute, decá se trimite prețulú înainte, comãde mai mari și cu rambursá a prețului.

I. P S E R H O F E R,

farmacia „zum goldenen Reichsapfel“ WIEN, I., Singerstrasse Nr. 15.

Francó se efectueázá acele comãde mari, decá se trimite mai nainte și resp. porto postalú. În casulú acesta speșele postale suntú multú mai ieftine, decãtú la trimiteri cu rambursá.